

ПОСЛУГИ ЗВ'ЯЗКУ В УКРАЇНІ: ОСНОВИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВННЯ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Курсант 2 курсу юридичного факультету Інститут кримінально-виконавчої служби НАВС **Франчук А.О.**

Науковий керівник: викладач кафедри загально-юридичних дисциплін Інституту кримінально-виконавчої служби

Зубко А.В.

Одним з головних пріоритетів України є прагнення побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток інформаційне суспільство, в якому кожен міг би створювати і накопичувати інформацію та знання, мати до них вільний доступ, користуватися і обмінюватися ними, щоб підвищити якість життя. Сформовано певні правові засади побудови інформаційного суспільства: прийнято ряд нормативно-правових актів, які, зокрема, регулюють суспільні відносини щодо створення інформаційних електронних ресурсів, захисту прав інтелектуальної власності на ці ресурси, впровадження електронного документообігу, захисту інформації та зв'язку. Зв'язок - це комплексна галузь народного господарства, покликана задовольняти потреби споживачів, органів державної влади, місцевого самоврядування, оборони та безпеки держави у засобах і послугах поштового та електричного зв'язку [1]. Держава взяла на себе обов'язок охороняти інтереси суспільства. З одного боку вона забезпечує таємницю інформації, отриманої через канали зв'язку, як приклад - інформації про приватне життя особи, а з іншого - межує з певними обмеженнями прав людини, стосовно боротьби з тероризмом, виявлення інформації про підготовку до злочину. Діяльність координується Міністерством інфраструктури України. Основними завданнями якого є участь у формуванні та реалізації державної політики в галузі надання послуг поштового зв'язку, телекомунікацій та інформатизації, користування радіочастотним ресурсом України. Нагляд за належним виконанням завдання здійснюється Національною

комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформації. Являє собою центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом. Здійсненню є державне регулювання та нагляд в галузі зв'язку з метою максимального задоволення попиту споживачів на послуги зв'язку. Сфери розвитку інформаційного суспільства регулюються такими базовими актами: законом України «Про телекомунікації», законом України «Про радіочастотний ресурс України», законом України «Про поштовий зв'язок», законом України «Про телебачення і радіомовлення», законом України «Про інформацію», законом України «Про Національну програму інформатизації» [2] та ін.

Характерною особливістю існуючої інформаційно-комунікаційного середовища органів державної влади є низька ефективність спільного використання ресурсів. А саме, неузгодженість дій щодо створення інформаційно-комунікаційного середовища, кількість відомчих центрів у державі постійно зростає, як і кошти на їх створення оновлення супроводження, те ж саме, на відомчі комунікаційні мережі, постійно збільшується, що потребує, сумарно, значних матеріальних затрат з бюджету. У той же час, доступність, якість та комплексність електронних послуг на даний час є досить мінімальними, у порівнянні із тими величезними ресурсами, що сумарно витрачаються на це державою, громадянами та компаніями із власних бюджетів [3].

Основною проблемою щодо розвитку мережі Інтернет, та збільшення показників підключених до фіксованого широкопasmового доступу до мережі Інтернет домогосподарств, є небажання провайдерів Інтернет реалізовувати проекти з підключення невеликих населених пунктів за допомогою волоконно-оптичні лінії зв'язку. Такий підхід зумовлено значними витратами на реалізацію проектів та великим строком їх окупності. Також, не вирішеним є питання вироблення єдиних принципів та моделей взаємодії інформаційних систем органів державної влади, не визначена базова архітектура, модель функціонування, протоколи та стандарти взаємодії інформаційно-комунікаційних систем органів державної влади [3]. Проблеми, що існують на сьогодні, носять комплексний

характер, їх вирішення потребує здійснення системних кроків переходу на якісно новий рівень державного управління.

Створення в Україні умов для розвитку програмного забезпечення, розширення та вдосконалення мережі Інтернет, створення нових спеціалізованих структур та технологій на основі міжнародних стандартів дозволить створити платформу для розвитку інформаційного суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Адміністративно-правове регулювання у сфері зв'язку. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://radnuk.info/pidrychnuku/admin-pravo/493-stetsenko/9778-s-3-----.html>.
2. Законодавство України. Основні законодавчі акти. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nkrzi.gov.ua/uk/regulatory_docs/laws2/.
3. Звіт про роботу Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nkrzi.gov.ua/img/zstored/File/2013_03/nkrzi-ua.pdf.

ВЗАЄМОДІЯ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ МІЖ СОБОЮ, З ПІДРОЗДІЛАМИ МВС УКРАЇНИ ТА ІНШИМИ ПРАВООХОРОНИМИ ОРГАНАМИ УКРАЇНИ

Курсант 4-го курсу **Хлевная І.С.**

Науковий керівник: старший викладач кафедри спеціальної техніки та оперативно-розшукового документування **Русанов С.І.**

У відповідності до ст. 7 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» оперативні підрозділи зобов'язані здійснювати взаємодію між собою та іншими правоохоронними органами з метою швидкого і повного